

Τετάρτη 19.6.91

Προεδρείο: Ι. Αλαβάνος, Ρ. Κλουτσιγιώτη, Δ. Παυλόπουλος

Συντονιστής: Από ότι έμαθα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έδωσαν μια τεράστια δημοσιότητα στο θέμα, μόνο που ο κόσμος δεν έρχεται εδώ.

Θα αρχίσουμε με την εισήγηση του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας, την οποία θα πει ο πρόεδρος του ο Θεόδωρος Βουδικλάρης.

Εισήγηση του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας

Εισηγητής: **Θεόδωρος Βουδικλάρης**, πρόεδρος ΣΠΜΕ

Στην εισήγηση υπάρχουν οι προσφωνήσεις προς τον υπουργό, το δήμαρχο και όλους τους επισήμους, αλλά δυστυχώς θα πάνε χαμένες οι προσφω-

νήσεις και έτσι κύριοι συνάδελφοι θα μπορούσαμε να μιλάμε στον ενικό τόσο πολύ γνωστοί είμαστε όλοι μεταξύ μας.

Στην πόλη αυτή που ίδρυσε πριν 4.000 χρόνια ο Θησεάς ενώνοντας πολλούς μικρούς οικισμούς της εποχής, έχουμε συνηθίσει να διακρίνουμε μια νοητή γραμμή που ακολουθώντας τη διαδρομή από τα Τουρκοβούνια, το Λυκαβητό, την Ακρόπολη και το Φάληρο, τη χωρίζει τη μείζονα πόλη σε ανατολική και δυτική περιοχή, δύο τμήματα που εμφανίζουν μεταξύ τους σημαντική ανισομέρεια ανάπτυξης.

Στην περισσότερο καθυστερημένη και αδικημένη δυτική περιοχή που αποτελεί κατά κάποιο τρόπο το απομεινίδι της Αθήνας και κοντά στη διαχωριστική γραμμή που προαναφέραμε, βρίσκεται η έκταση που για ιστορικούς λόγους ονομάζουμε «Ελαιώνα» και που σήμερα το όνομά της μόνο κατ' εφημισμό μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Μια ρεαλιστική περιγραφή της περιοχής θα κατέγραφε κάποιες ελάχιστες ελχές, που μετριούνται πια σε αριθμούς, χθές ακούσαμε γύρω στις 50-60 μερικοί λένε είναι μόνο 47, πλήθος όμως από κτίρια-παράγκες, υπόστεγα-αποθήκες, μάντρες, αγροτικές εκμεταλλεύσεις, βιοτεχνίες της συμφοράς και φορτοεκφορτώσεις φορτηγών. Αναρχία ανάπτυξης, αυθαιρεσία δόμησης, απουσία οργάνωσης και αδιαφορία αντιμετώπισης, είναι οι αδρές πινελιές που διαμορφώνουν τον πίνακα της περιοχής.

Σκουπιδοτενεκές συγχρόνως και τσουκάλι της Αθήνας, ο Ελαιώνας αποτελεί, εδώ και αρκετά χρόνια πρόβλημα, ένα από τα πολλά προβλήματα της πόλης μας.

Η καταγραφή των στοιχείων του προβλήματος έχει επιχειρηθεί με μια σειρά μελετών που άρχισαν πριν από 10 περίπου χρόνια το 1979 και τέλειωσαν προ δύο ετών το 1989. Έτσι έχουμε μερικά διαθέσιμα στοιχεία σήμερα όχι πάντα επίκαιρα και κάποιες γενικές πληροφορίες τις οποίες δε θα επαναλάβω, διότι τις ακούσαμε ήδη πολλές φορές μέχρι τώρα από προηγούμενες ομιλητές και που πάντως στην εισήγηση που κρατάτε στα χέρια σας εμφανίζονται συνοπτικά στους δύο συνημμένους πίνακες 1 και 2 στο τέλος. Καταγραφικά στοιχεία αλλά και προτάσεις για το «δέον γενέσθαι» έχουν επίσης δοθεί από τους έξι δήμους, που ενδιαφέρονται για την περιοχή, στους οποίους υπάγεται διοικητικά η περιοχή του Ελαιώνα.

Η λύση του προβλήματος επιχειρήθηκε πρόσφατα με το από 11-14/2/1991 προεδρικό διάταγμα με το οποίο εντάσσεται ο Ελαιώνας «Το Σχέδιο Πόλεως», που προκάλεσε τη διημερίδα στην οποία βρισκόμαστε και η προσπάθεια λύσεως αυτή που έγινε με το διάταγμα, είναι η πρώτη ύστερα από πολλά χρόνια συζητήσεων πρακτική επέμβαση του Κράτους, σ' αυτό που επί δεκαετίες συντελέστηκε στο χώρο, ερήμην του.

Θα μπω κατ' ευθείαν στην πρότασή μας γιατί νομίζω ότι αυτό το οποίο έχει σημασία, είναι η γενική ι-

δέα της πρότασης και όχι η ιστορική ανασκόπηση ή η παράθεση των στατιστικών στοιχείων ή κάθε άλλη μορφή ανάλυσης.

Οι θέσεις του Σ.Π.Μ.Ε.

Διαφωνούμε λοιπόν ρητά με τη θέση του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.-Δ.Ε., όπως διατυπώθηκε με το προεδρικό διάταγμα για τον Ελαιώνα. Αν και αναγνωρίζουμε ότι η λύση που επιχειρήθηκε είναι καλύτερη από το «τίποτα» που γινόταν μέχρι σήμερα, πιστεύουμε ότι η λύση αυτή δεν είναι επαρκής, δεν είναι ικανοποιητική.

Η άποψή μας είναι, η κύρια αντίρρησή μας είναι, ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ προσπάθησε με τη λύση αυτή να αποδεχθεί την υπάρχουσα κακή κατάσταση, να αποδεχθεί τα αυθαίρετα και απλώς να μπαλώσει την κατάσταση. Γιατί το ΥΠΕΧΩΔΕ αντιμετώπισε τον Ελαιώνα σαν μια συνήθη περιοχή, γεμάτη αυθαίρετα, που πρέπει να πολεοδομηθεί. Γιατί το ΥΠΕΧΩΔΕ «είδε» την περιοχή σαν μια κακοφημισμένη πληγή που πρέπει να κλείσει σαν ένα απόστημα που δεν είχε το θάρρος να το εγχειρήσει αποδέχθηκε την καταστροφή του Ελαιώνα και προσπάθησε μόνο να επιδέσει την πληγή για να μη μολύνεται, αλλά κυρίως για να μη φαίνεται.

Θεώρησε ότι έκανε το χρέος του καθιερώνοντας διατάξεις περί φυτεύσεως ακαλύπτων χώρων των βιομηχανιών.

Είναι βέβαιο και το ξέρουμε καλά όλοι όσοι ασχολούμαστε με παρόμοια έργα, ότι όλες αυτές οι ωραίες διατάξεις περί φυτεύσεως δήθεν των ακαλύπτων που θα παραμείνουν από τις βιομηχανίες στις αυλές τους, υπάρχουν παντού, αλλά δεν εφαρμόζονται πουθενά.

Όλα αυτά είναι αστείο πράγμα και να τα κουβεντιάσουμε. Με απόλυτη βεβαιότητα μπορούμε να προβλέψουμε ότι οι περισσότερο πειθαρχικές βιομηχανίες θα εξαντλήσουν πρώτα τη νόμιμη δόμηση που τους χορηγείται βάσει αδείας και ύστερα θ' αρχίσουν να «φυτεύουν» υπόστεγα μέχρι πλήρους καλύψεως και να διαστρώνουν με μπετόν κάθε επιφάνεια για να διευκολύνουν την κυκλοφορία των αυτοκινήτων και για να αποκτηθούν χώροι αποθηκείσεως των προϊόντων τους.

Αρνούμαστε μια τέτοια λύση χωρίς οπτική ευρύτητα και χωρίς προοπτικές. Αρνούμαστε να αποδεχθούμε την παγίωση μιας απαράδεκτης κατάστασης και τη βαθμιαία επιδεινωσή της. Αρνούμαστε να αρκεστούμε μόνο στη βελτίωση της οδοποιίας της περιοχής. Πιστεύουμε ότι το μόνο πράγμα που πραγματικά θα καταφέρει το διάταγμα θα είναι αυτό, να διαπλατυνθούν οι δρόμοι και να βελτιωθεί η οδοποιία.

Πιστεύουμε ότι δε δικαιούμαστε να αγνοήσουμε το πλήθος των λειτουργικών προβλημάτων της Αθήνας, που την έχουν φέρει στο σημερινό αποπνικτικό κατάντημα και που ενδεικτικά παραθέτουμε:

- ελάχιστοι χώροι πράσινου,
- οξυμένα προβλήματα ρύπανσης αέρα και νερών,
- άναρχη διασπορά βιομηχανιών-βιοτεχνιών στον ιστό της πόλης, αδιαφόρως οχλήσεως,
- έλλειψη ή ανεπάρκεια «εντερικού συστήματος» (χώρων για μεταφορές, επισκευές χονδρεμπόριο, απορρίμματα κ.λπ.),
- κακοποίηση των αρχαιολογικών της χώρων.

Ο Ελαιώνας, αποτελεί για μας ευκαιρία, επιτρέπει τη μοναδική ίσως ελπίδα για τη σωτηρία της Αθήνας και τη βελτίωση της ζωής των κατοίκων της. Μια έκταση 9.750 στρεμμάτων στην καρδιά του οικιστικού συγκροτήματος της πόλης σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από την Ομόνοια, με δυνατότητα σύνδεσης με τους αρχαιολογικούς χώρους και τα πάρκα για τη δημιουργία μιας πράσινης ζώνης στη μέση της Πρωτεύουσας, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως επέκταση «Σχεδίου Πόλεως» ούτε ως «νομιμοποίηση αυθαιρέτων».

Κατά τη δική μας άποψη η αξιοποίηση του Ελαιώνας είναι απολύτως αναγκαία και εφικτή. Χρειάζεται όμως οραματισμό, μελέτη, συναίνεση και θυσίες, χρειάζεται μεράκι. Μόνο αν κατανοήσουμε ότι μιλάμε για πρόβλημα ζωής και μόνο αν προθυμοποιηθούμε για οικονομικές θυσίες, θα μπορέσουμε να επηρεάσουμε προς τη σωστή κατεύθυνση την εξέλιξη της πόλης για να μπορέσει να ξαναγίνει ανθρώπινη. Και τότε μόνο το **πρόβλημα Ελαιώνας**, θα γίνει **λύση του προβλήματος της Αθήνας**.

Για τη ζωή μιας πόλης και ιδιαίτερα μιας πόλης σαν τη δική μας, ο χρόνος δε μετριέται σε εκλογικές περιόδους, ο χρόνος μετριέται σε γενιές και πρέπει να πάρουμε τις αποφάσεις που θα επιτρέψουν στις επόμενες γενιές να βελτιώσουν τη ζωή τους. Ας συναισθανθούμε το μέγεθος της ευθύνης που έχουμε όλοι μας της προσωπικής ευθύνης που έχουμε όλοι μας για τη σημερινή κατάντια της πόλης και ας συναισθανθούμε τις δικές μας ευθύνες για τη γενιά των παιδιών μας.

Η πρότασή μας

Πιστεύουμε ότι το τελευταίο σημαντικό ακάλυπτο κομμάτι μέσα στην Αθήνα, με κανένα τρόπο δεν επιτρέπεται να πολεοδομηθεί. Να παραμείνει πράσινο στο μεγαλύτερο μέρος του, στο σύνολό του αν είναι δυνατόν. Μόνο απολύτως αναγκαίες για τη λειτουργία της πόλης (όπως το Κέντρο Διανομής της ΔΕΗ) υπηρεσίες πρέπει να παραμένουν στην περιοχή, κάθε άλλη χρήση πρέπει να καταργηθεί και να μεταφερθεί.

Εκτιμούμε ότι η επιφάνεια πράσινου θα είναι 7000 στρέμματα κατ' ελάχιστον.

Είναι προφανές, ότι με μια τέτοια σύντομη εισήγη-

ση δε θα επιχειρήσουμε να εκπονήσουμε πολεοδομική μελέτη. Είναι προφανές, ότι αν από κάποια μελέτη προκύψει και κάτι ακόμα απολύτως απαραίτητο και αυτό θα πρέπει να παραμείνει.

Όμως, η λογική το πνεύμα η διάθεση, πρέπει να είναι αυτή, να φύγουν όλα, ο Ελαιώνας να μείνει πράσινο. Χωρίς λοιπόν να προσπαθήσουμε να υποκαταστήσουμε τη μελέτη από την οποία θα βγούν κάποια αναγκαία μέτρα, προτείνουμε πρόχειρα τις επόμενες ενέργειες:

1. Άμεση βέβαια ανάκληση του προεδρικού διατάγματος για τον Ελαιώνα της Αθήνας, που είχε ήδη ως πρόσθετη βλαβερή επίπτωση την αύξηση της αξίας της γης.

Όπως ξέρετε και όπως ήδη ακούσατε από ένα μεγάλο αριθμό προηγούμενων ομιλητών, οι τιμές αυτές τουλάχιστον διπλασιάστηκαν.

2. Άμεση απαγόρευση της δόμησης με αυστηρή επιτήρηση της περιοχής, κατεδάφιση και βαρύτητα πρόστιμα στους παραβάτες.

Είναι βέβαιο, ότι όλα αυτά θα δημιουργήσουν αντιδράσεις, αλλά πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι να εφαρμόσουμε το νόμο και να υποστούμε αν χρειάζεται το πολιτικό κόστος.

3. Άμεση απαγόρευση της μεταβιβάσεως ακινήτων, για την αποφυγή εικονικών μεταβιβάσεων και πλασματικών τιμών. Στις μεταβιβάσεις θα προτιμάτε το Δημόσιο. Εάν κάποιος επιθυμεί για διάφορους λόγους να πουλήσει, να αγοράζει το Δημόσιο την έκταση που επιθυμεί να πουλήσει. Πιθανός καθορισμός αντικειμενικής αξίας της γης.

4. Απαγόρευση εκδόσεως νέων αδειών βιομηχανικών εγκαταστάσεων. Ελεγχόμενη και υπό όρους ανανέωση των παλαιών.

5. Εντεινόμενη αυστηρότητα ελέγχου ρύπανσης από βιομηχανίες και βιοτεχνίες.

6. Υποβοήθηση των βιομηχανιών που επιθυμούν να απομακρυνθούν, υποβοήθηση μετεγκατάστασης και εκσυγχρονισμού.

Είναι βέβαιο, ότι μέσα σ' αυτό το χώρο υπάρχουν βιομηχανίες οι οποίες ξέρουν ότι δεν είναι σύγχρονες και οι οποίες, ας μη γελιόμαστε, δεν μπορούν να επιζήσουν. Σε μια Ευρώπη που πάει να διαμορφωθεί, ύστερα από ένα μόλις χρόνο ως εννιά, καμία από αυτές τις πρόχειρες εγκαταστάσεις που έγιναν τσόντα-τσόντα και προσθήκη-προσθήκη με έναρξη πριν από τριάντα και σαράντα χρόνια δεν μπορεί να επιζήσει. Είναι υποχρεωμένη να εκσυγχρονιστεί, που θα πει ότι είναι υποχρεωμένη να ξεκινήσει και την κτιριακή της εγκατάσταση και το μηχανολογικό της εξοπλισμό να τον εκσυγχρονίσει και να τον φτιάξει από την αρχή. Προσέξτε γιατί ένας από τους κινδύνους που διατρέχουμε είναι αυτός. Αφού προσπαθήσουμε να διασώσουμε

τις βιομηχανίες κάνοντας ένα τέτοιο διάταγμα που απαγορεύει το πράσινο του Ελαιώνα, σιγά-σιγά να δούμε τις βιομηχανίες να κλείνουν ακριβώς από έλλειψη χώρων και έλλειψη δυνατότητας εκσυγχρονισμού. Να επωφεληθούμε λοιπόν από αυτή τη διάθεση που πράγματι δείχνουν οι βιομηχανίες να εκσυγχρονιστούν, να πάνε σε μεγαλύτερους χώρους και να εγκατασταθούν κάπου με σύγχρονο τρόπο.

7. Επιλογή και εξασφάλιση χώρων μετεγκατάστασης βιομηχανιών και βιοτεχνιών, οργάνωσή τους και εκτέλεση έργων υποδομής και έργων προσπέλασης.

Είναι γνωστό, ότι σε όλες τις μεγάλες πρωτεύουσες της Ευρώπης, σε όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου, οι εργαζόμενοι μετακινούνται χιλιάδες χιλιόμετρα για να πάνε στη δουλειά τους. Βεβαίως, μετακινούνται όχι με τον τρόπο που μετακινούμαστε εμείς, που μπορεί να θέλουμε μισή ώρα για να πάμε με το αυτοκίνητο από το Σύνταγμα στην Ομόνοια, -εγώ θέλω κάθε πρωί μισή ώρα για να έρθω από την Αγία Παρασκευή μέχρι τους Αμπελοκήπους-, αλλά με γρήγορους σιδηρόδρομους μπορεί κανείς να μεταφερθεί και έτσι γίνεται και στο Λονδίνο και στο Τόκυο και σε όλες τις μεγάλες πόλεις 60, 80, 100 και ακόμα περισσότερα χιλιόμετρα.

8. Εξασφάλιση των πόρων από εγχώριες πηγές.

9. Εξασφάλιση επιδότησης από το Ταμείο Περιβάλλοντος της ΕΟΚ.

Δεν αγνοούμε τις τεχνικές, κοινωνικές και οικονομικές δυσκολίες, που θα αντιμετωπίσει μια τέτοια προσπάθεια. Παρά ταύτα πιστεύουμε ότι η προσπάθεια πρέπει να γίνει. Όταν απαιτείται, πίνεις το φάρμακο έστω και αν είναι πικρό, κάνεις την εγχείρηση παρά το ότι είναι δαπανηρή.

Σήμερα σε όλο τον κόσμο διανύονται σημαντικές αποστάσεις για τη μετάβαση από την κατοικία στην εργασία, με ταχύτητα μέσα. Για ένα γρήγορο τρένο με μέση ταχύτητα 80 km/h (απολύτως εφικτή) η απόσταση 40 χλμ. απαιτεί χρόνο όσο χρειάζεσαι σήμερα στην Αθήνα για να διατρέξεις την οδό Πατησίων ή τη διαδρομή Αγ. Παρασκευή-Αμπελόκηποι και μερικές φορές Χίλτον-Σύνταγμα. Σε μια τέτοια απόσταση 40 χλμ. πρέπει νομίζουμε να αναζητηθεί ο τόπος μετεγκατάστασης των βιομηχανιών πράγμα επίσης εφικτό.

Οικονομικές εκτιμήσεις

Η πρότασή μας δεν έχει απαιτήσεις πληρότητας μελέτης. Θεωρούμε όμως υποχρέωσή μας να δώσουμε στις σκέψεις μας και την οικονομική υποστήριξη που θα πείσει ότι αυτή δεν είναι ανέφικτη. Οι εκτιμήσεις μας είναι οι επόμενες:

A. Απόκτηση χώρου.

1. Αν από τη συνολική επιφάνεια των 9.750 στρεμ-

μάτων αφαιρεθεί το οδικό δίκτυο (1.200 στρέμ.) οι παραμένουσες χρήσεις (περίπου 1000 στρέμ.) και οι ιδιοκτησίες του Δημοσίου (περίπου 500 στρέμ.), απομένουν προς απαλλοτρίωση περίπου 7.000 στρέμματα. Με τιμή 20 εκατ. ανά στρέμμα (μετά τη δημοσίευση του Π.Δ. που μπορεί και να μειωθεί) η συνολική δαπάνη είναι 140 δισ.

2. Η χρησιμοποιούμενη από τη βιομηχανία-βιοτεχνία έκταση είναι 5.600 στρέμματα. Με συντελεστή δομήσεως 0,80 η δομημένη επιφάνεια είναι 4500 στρέμ. Η σημερινή δαπάνη κατασκευής βιομηχανικού κτιρίου είναι περίπου 30.000 δρχ. Επειδή ένα μεγάλο ποσοστό των υπάρχοντων κτιρίων είναι πολύ πρόχειρα και σε πολύ κακή κατάσταση, δεχόμαστε ως μέση τιμή 18.000 δρχ./τμ. Δεχόμαστε επίσης ότι η επιτρεπόμενη δόμηση έχει εφαρμοστεί κατά 90% και επομένως η αξία είναι $5.600 \times 0,80 \times 0,90 \times 18.000 = 2$ δισ.
  3. Για τον εξοπλισμό θεωρήθηκε ότι η επιβάρυνση του Δημοσίου θα συνίσταται στην επιδότηση επιτοκίου κατά 5%, για 5 χρόνια επί συνολικής αξίας 300 δισ. ήτοι $300 \times 5 \times 5\% = 12$ δισ.
  4. Κατοικίες 260 στρεμ. $\times$ 100 εκατ./στρ. = 26 δισ.
  5. Καθαρισμοί, κατεδαφίσεις κλπ. 37 δισ.
- 350 δισ.

B. Μετεγκατάσταση.

1. Αγορά 1500 στρεμ. στην Ε.Μ. Περιοχή Μεγάρων (ΠΔ 84/84), προς 1 εκατ./στρεμ. 1,5 δισ.
  2. Βασικά έργα υποδομής 2,5 δισ.
  3. Αγορά 8.000 στρεμ. στην περιοχή μεταξύ Ερυθρών Θηβών και Οινοφύτων προς 1,5 εκατ./στρ. 12 δισ.
  4. Έργα υποδομής 12 δισ.
- 28 δισ.

Γ. Προσπελάσεις.

2. Οδικό δίκτυο 40 χλμ $\times$ 200 εκ/χλμ = 8 δισ.
  2. Σιδηροδρομικό δίκτυο 8 δισ.
  3. Σταθμοί και συνδέσεις με υπάρχον δίκτυο 6 δισ.
- 22 δισ.

ήτοι Σύνολο A+B+Γ = 400 δισ.

Εκτιμάται ότι οι απολήψεις από την ΕΟΚ θα είναι της τάξεως των 100 ως 150 δισ. δρχ. και επομένως ένα ποσόν της τάξεως των 300 δισ. πρέπει να εξασφαλισθεί από εγχώριους πόρους. Και αν ακόμα το Κράτος δε συμβάλει καθόλου στην εξασφάλιση αυτή, τότε θα πρέπει 4.000.000 κάτοικοι του Λεκανοπεδίου επί 10 χρόνια να καταβάλλουν ο καθένας από 7.500 δρχ. το χρόνο για τη δημιουργία της πράσινης ζώνης της Αθήνας.

Ή θα πρέπει 1.000.000 νοικοκυριά να διαθέτουν επί 10 χρόνια, από 30.000 δρχ. το χρόνο για τον ίδιο σκοπό.

Χρήση		Δ. Μοσχάτου		Δ. Αγ. Ι. Ρέντη		Δ. Ταύρου		Τμήμα	Τμήμα	Τμήμα	Συνολ.	Συνολ.	Συνολ.
		Ζώνη κατοικίας	Βιομηχ. νική ζώνη	Κατοικία	Λοιπή	Κατοικία	Λοιπή	Δ. Αθήνας	Δ. Αιγάλεω	Δ. Περιστ.	Εντός Σχεδίου	Εκτός Σχεδίου	Περιοχ. Μελέτης
Κατοικία	Ha	108,12		39,80	23,30	78,02	—	2,50	0,60	—	225,94	26,40	252,34
		55,9		38,7	6,4	53,1		1,2	0,4		51,0	2,7	17,8
Οδικό δίκτυο	Ha	51,30	11,00	15,7	31,30	29,4	(1)	(1)	(1)	(1)	96,40	42,30	138,70
		26,5	13,8	15,3	8,6						21,7	4,3	9,8
Πράσινο-αθλητισμός	Ha	18,58	—	1,80	7,4	5,88	—	—	—	—	26,26	7,40	33,66
		9,6		1,8	2,0	4,0					5,9	0,8	2,4
Εκπαίδευση	Ha	1,87	—	0,70	—	3,60	—	31,00	—	—	6,17	31,00	37,17
		1,0		0,7		2,4		14,5			1,4	3,2	2,6
Υγεία-πρόνοια	Ha	0,88	—	0,90	—	—	—	—	—	—	1,78	—	1,78
		0,4		0,9							0,4		0,1
Εμπορικό κέντρο	Ha	8,35	—	1,50	—	1,80	—	—	—	—	9,65	—	9,65
		3,3		1,5		1,2					2,2		0,7
Βιομηχανία	Ha	0,80	19,00	4,00	58,10	7,00	25,90	40,20	31,50	14,40	11,80	189,1	200,90
		0,4	23,9	3,9	15,9	4,8	25,9	18,80	19,6	26,2	2,7	19,4	14,2
Βιοτεχνία	Ha	2,50	24,00	3,20	6,30	3,50	8,20	21,60	35,00	6,80	9,20	101,90	111,10
		1,3	30,2	3,1	1,7	2,4	8,2	10,1	21,7	12,4	2,1	10,5	7,8
Βιομηχανία-βιοτεχνία	Ha	—	6,00	11,80	54,60	6,00	19,70	26,10	15,40	4,00	17,80	125,80	143,60
			7,5	11,5	15,0	4,1	19,7	12,2	9,6	7,3	4,0	12,9	10,1
Μεταφορές	Ha	—	—	—	1,50	—	—	1,00	3,30	—	—	5,80	5,80
					0,4			0,5	2,1			0,6	0,4
Λοιπές επαγγ. εγκαταστάσεις	Ha	1,00	14,80	13,60	70,10	3,50	16,40	24,00	1,50	21,20	18,10	148,00	166,10
		0,5	18,6	13,2	19,3	2,4	16,4	11,2	0,9	38,5	4,1	15,2	11,8
Ειδικές εγκαταστάσεις	Ha	—	—	—	36,50	—	26,30	12,00	23,90	—	—	98,70	98,70
					10,0		26,3	5,6	14,8			10,1	7,0
Κενή γη	Ha	2,10	4,70	9,70	75,20	8,30	3,50	55,60	49,80	8,60	20,10	197,40	217,50
		1,1	5,9	9,4	20,7	5,6	3,5	25,9	30,9	15,6	4,5	20,3	15,3
ΣΥΝΟΛΟ	Ha	193,5	79,50	102,70	364,3	147,00	100,00	214,00	161,00	55,0	443,20	973,80	1.417,00

(1) Το οδικό δίκτυο έχει περιληφθεί στις χρήσεις.

Είναι προφανές ότι κάτι τέτοιο δεν είναι ακατόρθωτο, παρά το ότι ο τρόπος υπολογισμού επιθυμεί απλώς να δείξει πόσο εφικτή είναι η λύση και με κανένα τρόπο ότι η χρέωση θα γίνει με παρόμοιο σκεπτικό.

Ο Σ.Π.Μ.Ε. έχει μια πρόσφατη εμπειρία από επίσκεψη εκπροσώπων του στο DOCKLANDE του Λονδίνου και στην κοσμογονία που έγινε στην περιοχή αυτή. Παραίτηση από την προσπάθεια για

βελτίωση της ζωής της Αθήνας είναι μια φυγομαχία ανεπιτρεπτή, είναι κάτι που σε καμιά άλλη χώρα της σημερινής Ευρώπης δε θα γινόταν, με τις ίδιες συνθήκες.

Η διάσωση του ΕΛΛΑΙΩΝΑ είναι η τελευταία ευκαιρία για την Αθήνα και δεν πρέπει να την αφήσουμε να χαθεί.

Ευχαριστώ.